

СЛУГИНЧЕ.

(Разказъ въ писма).

Писмо четвърто.

Отъ Янка до майка ѝ въ село.

ила ми майчице!

Прѣди малко господарката ми съобщи, че щомъ се свърши мѣсеца, ще ме изпрати при васъ на село.

И тъй, свършва се вече моятъ софийски животъ. Зима наближава. Значи съ Коля и Дима, при тебе майко, ще се боримъ съ глада въ сиромашкото ни селце.

И знаешъ ли за какво ще ме изгонятъ? За една дребна пакостъ, която азъ случайно направихъ. Нали ме знаешъ, майчице, колко много азъ обичамъ книги съ картинки, каквито много иматъ господаркинитѣ дѣца Влади и Надка. Прости ме, майчице! Безъ позволение

азъ взехъ нѣколко тѣхни книжки и почнахъ на саме да ги разглеждамъ. Една отъ тѣзи книжки съ картинки бѣше много интересна и азъ я прочетохъ отъ кора до кора. Такава хубава книжка азъ никога не съмъ виждала.